

OH, East is East, and West is West, and never the twain shall meet!

Ik moest aan deze uitspraak van Rudyard Kipling (Brits schrijver van o.a. Jungle Book) denken na de hoorzitting van de Commissie bezwaarschriften op 16 maart j.l. inzake het beoogde hostel aan de Steenschuur/Levendaal. Hierbij gaat het om de (on)rechtmatigheid van de verlening van een ontrekkingsvergunning van twee woningen ten behoeve van het hostel.

Over de aanleiding tot deze zitting en de concrete bezwaren van omwonenden kunt u rond 6 april uitgebreid lezen in de Hart van de Stadkrant. Eerder al hebben lokale media hierover bericht.

Vul voor de windstreken in de titel de woorden 'gemeente' en 'wijkbewoners' in en u voelt wat ik bedoel. Een zevental bezwaarmakende partijen (waaronder de PAL) versus de tot de juridische tanden gewapende vergunninghouder en gemeente met hun juristen, ofwel het beroep op leefbaarheid en cohesie, minder overlast, meer permanente bewoners versus een motie uit 2013, economische belangen, juridische regeltjes en kromme procedures en, niet in de laatste plaats, op het oog politieke spelletjes. Twee volstrekt verschillende werelden. En onze stedelijke volksvertegenwoordigers, zij ploegden (vooralsnog) voort! De eerlijkheid gebied wel te erkennen dat met de gemeenteraadsverkiezingen voor de deur en daartoe benaderd te zijn door de bezwaarmakers de politieke partijen, met de ChristenUnie voorop, belangstelling toonden en zelfs over elkaar heen rolden om 'wonen' als belangrijk item in de strijd te werpen. Ook zijn vragen aan het college van B&W gesteld.

De commissie is onafhankelijk en gaf alle partijen gelegenheid hun standpunten toe te lichten. Als bezwaarmakers hadden wij de rollen goed verdeeld, zodat alle argumenten duidelijk naar voren kwamen. De omwonenden richtten zich daarbij meer op de aspecten als overlast, het gebrek aan handhaving in Leiden en burencohesie, terwijl de wijkvereniging haar pijlen richtte op het ontkameringsbeleid, de woningbouwopdracht van de gemeente en de procedurele gang van zaken. Van de zijde van de vergunninghouder en de gemeente werd door juristen betoogd dat de procedures geheel in orde waren, dat je best gelijktijdig woningen kan onttrekken aan de woonfunctie en een bouwopdracht hebben. En de overlast, ach, dat viel best mee en zou met de maatregelen niet onaanvaardbaar zijn. Lezen ze op het gemeentehuis nu werkelijk geen kranten over de uit de hand gelopen situatie in Amsterdam en andere grote steden en de moeite die het kost die situatie te keren?

Opmerkelijke vraag van de commissie aan de vertegenwoordiger van de gemeente aan het slot was of de gemeente beleid heeft dat ziet op het stapelen van incidentele onttrekkingen van woningen aan de woonfunctie. Hiermee sloeg ze de spijker op de kop waar het gaat om het o.i. schijnbaar hanteren van een salamtactiek ter vermijding van het moeten hanteren van een zwaardere vergunningprocedure, dus met raadpleging van de gemeenteraad. Het antwoord kunt u raden.

De uitspraak van de commissie wordt in de tweede helft van de maand april verwacht. Afhankelijk daarvan zullen wij ons beraden of een stap naar de rechter nodig en kansrijk is en misschien, heel misschien brengt die partijen toch wat dichterbij elkaar. De Rolling Stones zongen het al eens: Time is on our side"(wellicht).